

ارائه گزارش توسط یان کوبیش، نماینده ویژه سرمنشی

برای افغانستان، به شورای امنیت ملل متحد، ۱۷ دسامبر ۲۰۱۳

صبح بخیر آقای رئیس، اعضای محترم شورای امنیت،

سه ماه پیش، زمانی که در ماه سپتمبر در این جا حضور داشتم، بر روند مثبت تحولات در افغانستان تأکید کردم؛ کشوری که در حال گذارهای بلند پروازانه امنیتی، سیاسی و اقتصادی است. امروز می‌توانم بار دیگر تأکید نمایم که پیشرفت‌ها ادامه دارد و تلاش‌ها، در مجموع، در مسیر درست قرار دارد؛ هرچند این روند عاری از چالش‌ها و عقب‌گردهای موقت نبوده و با هزینه‌های سنگین جانی و جسمی برای مردم افغانستان همراه بوده است. مایلم مراتب تسلیت و همدردی خود را به خاطر جان‌باختن شش سرباز ناتو که امروز در یک سانحه سقوط طیاره در جنوب افغانستان جان باختند، ابراز نمایم.

آری، بی‌ثباتی وجود دارد. عدم قطعیت نیز وجود دارد. با این حال، هم‌زمان با ادامه روند کاهش نیروهای بین‌المللی، عناصر اساسی مورد نیاز برای تقویت ثبات در افغانستان و منطقه وسیع‌تر در حال تحکیم است.

بیش از یک دهه تلاش‌های افغانستان، با حمایت جامعه بین‌المللی، کشوری را که امروز شاهد آن هستیم، دگرگون ساخته است. مردم افغانستان به روشنی درک می‌کنند که برای پایدار نگه‌داشتن دولت، نهادهای امنیتی و اقتصاد کشورشان، دست‌کم در جریان دهه تحول، حمایت بین‌المللی مورد نیاز خواهد بود. در مقابل، دولت‌های عضو در نشست‌های توکیو و شیکاگو تعهد کرده‌اند که سطوح فوق‌العاده‌ای از کمک‌های درازمدت را به‌گونه مستمر فراهم سازند. این امر همچنان با افزایش شمار موافقت‌نامه‌های مشارکت استراتژیک در سراسر منطقه و در سطح جهان، بیش از پیش مورد تأکید قرار گرفته است.

تأیید اخیر موافقت‌نامه امنیتی دوجانبه میان افغانستان و ایالات متحده از سوی لویه‌جرگه مشورتی، انتظارات گسترده برای نهایی‌شدن این چارچوب مهم همکاری‌های مستمر را تقویت نمود و، به تبع آن، تداوم مشارکت گسترده‌تر بین‌المللی را نیز مورد تأکید قرار داد.

قابلیت پیش‌بینی برای ایجاد اعتماد نسبت به آینده، امری حیاتی است. ما باید با قاطعیت به همکاری مشترک خود ادامه دهیم تا از ایجاد دولتی مستقل و پایدار اطمینان حاصل گردد؛ دولتی که هرگز بار دیگر به پناهگاهی برای تروریسم بین‌المللی و جرایم سازمان‌یافته، به‌ویژه تجارت مواد مخدر، مبدل نشود. این امر به نفع همگان است.

آقای رئیس،

گذار سیاسی در محور اصلی این تلاش‌ها قرار دارد و انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده، نشانه‌ای از انتقال تاریخی و دموکراتیک قدرت خواهد بود.

اهمیت حیاتی برگزاری انتخابات معتبر، به‌موقع و کاملاً مطابق با قانون اساسی، به‌گونه‌گسترده مورد درک و تأیید قرار گرفته است. آمادگی‌های تخنیکی و روند سیاسی برای برگزاری انتخابات در تاریخ توافق‌شده ۵ اپریل همچنان در مسیر درست قرار دارد و نسبت به انتخابات پیشین، پیشرفت بیشتری داشته است.

در این دوره گزارش‌دهی، کمیسیون مستقل رسیدگی به شکایات انتخاباتی و کمیسیون رسانه‌ها ایجاد گردیده‌اند. این امر، در کنار کمیسیون مستقل انتخابات، به این معناست که هر سه نهاد مدیریت انتخاباتی اکنون ایجاد شده و فعال‌اند و برای نخستین‌بار، بر اساس یک چارچوب حقوقی مورد توافق تشکیل گردیده‌اند.

شمار نامزدان — ۱۱ تن برای انتخابات ریاست‌جمهوری و ۲۷۱۳ تن برای شوراهای ولایتی، به‌شمار ۳۰۸ زن — به‌روشنی نشان‌دهنده‌ی علاقه‌مندی گسترده نسبت به این انتخابات در داخل افغانستان است. روند تکمیلی ثبت‌نام رأی‌دهندگان که همچنان جریان دارد، تاکنون منجر به صدور بیش از ۲,۳ میلیون کارت جدید رأی‌دهی گردیده است که یک‌سوم آن برای زنان صادر شده است.

در تأمین امنیت روند انتخابات و اشتراک‌کنندگان آن — به‌شمار رأی‌دهندگان، نامزدان، کارکنان انتخاباتی و ناظران داخلی و بین‌المللی — وزارت امور داخله نقش رهبری‌کننده را بر عهده دارد و تعامل خوب میان طرف‌های ذی‌دخل مشاهده می‌شود. چالش‌های امنیتی واقعی‌اند و باید به‌گونه‌ی فعالانه و واقع‌بینانه مورد رسیدگی قرار گیرند تا زمینه مشارکت حداکثری فراهم گردد و از هرگونه بهانه برای محروم‌سازی رأی‌دهندگان از حق رأی یا تأخیر در روند انتخابات جلوگیری شود. این امر مستلزم برنامه‌ریزی بر اساس ارزیابی‌های دقیق و معتبر، و نیز اطلاع‌رسانی عامه به‌منظور توضیح تدابیر اتخاذشده است تا از این طریق اعتماد رأی‌دهندگان بیش از پیش تقویت گردد. این موضوع شامل شفافیت در مورد موقعیت و وضعیت مراکز رأی‌دهی نیز می‌شود؛ موضوعی که در دوره پیش‌رو مستلزم اتخاذ تصمیم‌های مهم خواهد بود.

از منظر سیاسی، من از تلاش‌ها میان نامزدان برای توافق بر سر "قواعد بازی" یا اصول، از جمله پذیرش برنده نهایی، استقبال می‌کنم. پیش از آن‌که بار دیگر گردهم آییم، دوره رسمی مبارزات انتخاباتی آغاز خواهد شد؛ از این‌رو، از هر نامزد می‌خواهم که خود و هوادارانش را به رقابتی عادلانه، شفاف و مبتنی بر موضوعات و برنامه‌ها متعهد سازد. این انتخابات و فضای سیاسی پیرامون آن باید به تحکیم وحدت ملی کمک کند، نه

این که تنش‌ها، از جمله شکاف‌های قومی یا فرقه‌ای، را شعله‌ور ساخته یا تشدید نماید. در نهایت، یک روند مشروع به نفع همگان است و باید شامل دسترسی برابر به منابع دولتی و پوشش متوازن رسانه‌ای باشد.

تلاش‌های نظارتی — نه تنها در روز انتخابات، بلکه در زمینه بررسی فضای منتهی به رأی‌دهی و روند جمع‌بندی نتایج — می‌تواند به تقویت اعتماد کمک نماید. از دولت‌های عضو، همراه با سازمان‌های منطقه‌ای و چندجانبه، می‌خواهم تا در این زمینه سهم بگیرند.

آقای رئیس،

روابط منطقه‌ای افغانستان و تثبیت جایگاه شایسته آن در یک همسایگی مبتنی بر همکاری، بهترین تضمین‌کننده ثبات و پایداری آینده افغانستان و همسایگان آن خواهد بود.

تعاملات منطقه‌ای رئیس‌جمهور حامد کرزی در این دوره شامل سفرهایی به دوشنبه، تهران، پکن و دهلی‌نو بوده است؛ همچنان نواز شریف، صدراعظم پاکستان، در کابل مورد استقبال قرار گرفت. رئیس‌جمهور همچنان در نشست سران سازمان همکاری شانگهای در بیشکک اشتراک نمود؛ نشستی که در حاشیه آن با رؤسای جمهور قرغیزستان و روسیه دیدار کرد. وی همچنان در تعامل سه‌جانبه با پاکستان و بریتانیا در لندن اشتراک داشت. چنین تماس‌های منظم در سطح عالی، برای ایجاد تحرک بیشتر در جهت رویکردهای دوجانبه و چندجانبه مورد قبول طرفین، از اهمیت برخوردار است.

من به‌ویژه از تحرک مثبت در روابط میان افغانستان و پاکستان استقبال می‌کنم. سفرهای اخیر در سطح عالی، نمایش مهمی از اراده متقابل برای اعتمادسازی و همکاری در تمام عرصه‌های مورد علاقه مشترک است. در پرتو این درک که در برابر چالش‌های داخلی و منطقه‌ای، تقویت روابط و دستیابی به راه‌حل‌های متقابل ضروری است، لحن تازه‌ای در حال شکل‌گیری می‌باشد.

از استقبال اخیر از شورای عالی صلح افغانستان در عالی‌ترین سطوح در اسلام‌آباد، دلگرم شدم. اکنون در سراسر منطقه این درک گسترده شکل گرفته است که راه‌حل‌های سیاسی کلید دستیابی به صلح، امنیت و رفاه پایدار خواهد بود.

ادامه کار در راستای فراهم‌سازی فضای مساعد برای صلح، کاهش پیامدهای منازعه بر غیرنظامیان — از جمله تقویت درک از ماهیت ملکی انتخابات — و ایجاد محیط و ساختارهای لازم برای حمایت از گفت‌وگوهای مستقیم میان مقامات افغان و عناصر مخالف دولت، همچنان امری ضروری است. ملل متحد آماده است تا مطابق به مأموریت خویش در این زمینه همکاری نماید.

به گونه گسترده تر، من تمرکز فزاینده بر منافع مشترک اقتصادی، از جمله اتصال منطقه ای و زیربناها، را فرصتی برای تقویت روابط منطقه ای می دانم؛ در عین حالی که این امر به بهبودهای ملموس در زندگی مردم نیز می انجامد.

پروسه استانبول همچنان ظرفیت خود را در تقویت روابط چندجانبه و رویکردهای منطقه ای در قبال افغانستان نشان می دهد. میزبانی هند از نشست بعدی مقامات ارشد در اوایل جنوری، که در ادامه همان سال با نشست وزیران در چین دنبال خواهد شد، بیانگر مالکیت و حمایت منطقه ای از این روند است. اکنون لازم است تعهد فزاینده سیاسی با دستاوردهای مشخصی همراه گردد که از تدابیر اعتمادساز مورد توافق حاصل می شود.

من همچنان شخصاً زمان و توجه بیشتری را به تعاملات و تماس های منطقه ای اختصاص داده ام؛ به گونه مشخص، در این دوره گزارش دهی به جمهوری های آسیای مرکزی سفر نموده ام و معاون سیاسی من نیز به تهران و پکن سفر کرده است. پیشرفت های اخیر در گفت وگوها پیرامون برنامه هسته ای ایران در جنیوا، در کابل از نزدیک دنبال می شود؛ زیرا این پیشرفت ها می تواند به ایجاد فضای مساعدتر برای صلح و ثبات در افغانستان و منطقه نیز کمک نماید.

آقای رئیس،

در دیدارهایم با رهبری کشورهای همسایه افغانستان و شرکای منطقه ای، نگرانی هایی را شنیدم که عمدتاً بر عدم قطعیت های کنونی متمرکز بود. این نگرانی ها شامل احتمال بروز بی ثباتی پس از سال ۲۰۱۴ نیز می شد؛ در صورتی که خلایق به وجود آید که بتواند گسترش تروریسم بین المللی مرتبط با القاعده و جرایم سازمان یافته را تشویق کند و پیامدهایی در سراسر منطقه به همراه داشته باشد.

به صورت فوری تر، ثبت یک سال بی سابقه دیگر در کشت و تولید کوکنار در افغانستان — که منجر به تولید حدود ۵۵۰۰ تن تریاک گردیده است — مایه نگرانی جدی می باشد. این پدیده زیان بار، صحت، امنیت و رفاه اقتصادی نه تنها افغانستان، بلکه منطقه و جامعه گسترده تر بین المللی را نیز تهدید می کند. افزایش منازعه در ولایات غربی و شمالی افغانستان که پیش از این نسبتاً با ثبات پنداشته می شدند — از جمله تصرف کوتاه مدت مرکز یک ولسوالی در بدخشان توسط شورشیان — نیز نگرانی هایی را برانگیخته و ماهیت پیچیده و در حال تحول منازعه را برجسته می سازد.

در برابر چنین چالش هایی، من از واکنش های آرام و سنجیده شرکای منطقه ای افغانستان متأثر شده ام. درک فزاینده ای نسبت به ضرورت عبور از رویکرد اتهام زنی و حرکت به سوی ایجاد راه حل های منطقه ای، چه در

سطح دوجانبه و چه چندجانبه، به وجود آمده است. نمونه برجسته این رویکرد، نشست اخیر وزیران و نهادهای مبارزه با مواد مخدر است که به میزبانی تاجیکستان برگزار شد؛ نشستی که در آن بر اهمیت همکاری منطقه‌ای بر پایه مسئولیت‌های مشترک و پاسخ‌های مشترک تأکید گردید.

آقای رئیس،

گذار امنیتی طبق برنامه در حال پیشرفت است. فروپاشی فاجعه‌بار امنیتی‌ای که برخی بدبینان پیش‌بینی کرده بودند، رخ نداده است. اردوی ملی افغانستان و پولیس ملی افغانستان در برابر این چالش‌ها مسئولیت‌پذیرانه‌تر عمل می‌کنند. البته، عقب‌گردهایی نیز وجود دارد و میزان تلفات مایه نگرانی است. خرسند شدم که اخیراً از وزیر امور داخله شنیدم که میزان بلند جان‌باختن منسویین پولیس اکنون رو به کاهش است.

این غیرنظامیان‌اند که همچنان بیشترین آسیب را از منازعه متحمل می‌شوند. تا پایان ماه نومبر، یوناما ۲۷۳۰ مورد کشته و ۵۱۶۹ مورد زخمی را ثبت کرده است که در مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۲، افزایش ده‌درصدی را نشان می‌دهد. معلومات این مأموریت همچنان نشان می‌دهد که گروه‌های مخالف مسلح مسئول اکثریت قاطع این تلفات می‌باشند. من از اقداماتی که از سوی نیروهای افغان و بین‌المللی به منظور کاهش تأثیر منازعه بر غیرنظامیان اتخاذ شده است، استقبال می‌کنم. با این حال، بار دیگر به گونه مشخص از دولت‌های عضو ناتو می‌خواهم تا به تعهدات خود در زمینه حصول اطمینان از پاک‌سازی کامل تأسیسات تخلیه‌شده از هرگونه بقایای احتمالی مواد انفجاری جنگی عمل نمایند و بدین ترتیب، احتمال وارد آمدن آسیب تصادفی به غیرنظامیان را کاهش دهند.

با به دست گرفتن رهبری امنیتی از سوی نیروهای افغان، مسئولیت‌های بیشتری نیز در زمینه تأمین حفاظت از غیرنظامیان بر عهده آنان قرار می‌گیرد. در آینده، کار در راستای تقویت درک و آگاهی نسبت به مکلفیت‌های حقوق بشری، همراه با ترویج شفافیت و پاسخ‌گویی نهادهای امنیتی افغانستان، باید به عنوان یکی از عناصر مهم آموزش و کمک‌های بین‌المللی مدنظر قرار گیرد.

در واقع، این درک به گونه فزاینده‌ای در حال شکل‌گیری است که صرفاً شمار نیروها اهمیت ندارد، بلکه مسلکی بودن و پایداری آنان است که در نهایت برای مؤثریت نهادی نقش محوری دارد. من از تأکید مجدد وزیر امور داخله بر ماهیت ملکی عملکرد پولیس و تمرکز بیشتر بر وظایف تنفیذ قانون، از جمله تعهد به افزایش شمار منسویین زن در صفوف پولیس و حمایت از آنان، استقبال می‌کنم.

بارها از افغان‌ها شنیده‌ام که معافیت از مجازات و عدم پاسخ‌گویی از عوامل عمده خشونت به شمار می‌روند. بنابراین، تمرکز بر افزایش اعتماد عمومی نسبت به خدمات امنیتی، امری تجملی نیست که رسیدگی به آن به

زمان بعد موکول گردد؛ بلکه در حال حاضر یک اولویت است. با درک این موضوع، و مطابق به مأموریت خویش، ملل متحد در افغانستان نیز تمرکز خود را بر تقویت انسجام حمایت‌ها در بخش‌های حاکمیت قانون و عدلی و قضایی افزایش خواهد داد.

فساد همچنان یک مشکل بسیار جدی باقی مانده است. افغانستان در حال حاضر در شاخص ادراک فساد سازمان شفافیت بین‌الملل، در میان ۱۷۷ کشور، در جایگاه ۱۷۵ قرار دارد. به تاریخ ۹ دسامبر — مصادف با روز جهانی مبارزه با فساد — ابتکار عمل صداقت افغانستان با حمایت ملل متحد راه‌اندازی شد. هدف این ابتکار، حمایت از تعهد و ظرفیت دولت برای تقویت پاسخ‌گویی مالی است؛ آن‌هم در زمانی که میزان بیشتری از کمک‌های بین‌المللی از طریق بودجه ملی فراهم می‌گردد.

آقای رئیس،

همچنان، احتمال می‌رود نیازهای بشردوستانه افزایش یابد. افغانستان همچنان کشوری است که فقر مزمن در آن، آسیب‌پذیری در برابر حوادث طبیعی و منازعه را تشدید می‌کند. زمستان نیز فشار مضاعفی را به همراه دارد. هرچند انتظار می‌رود دمای هوا در سال جاری بالاتر از میانگین فصلی باشد و بارش برف کمتری پیش‌بینی شده است، کمیته‌های ولایتی مدیریت حوادث پلان‌های اضطراری را تهیه کرده‌اند.

از میان جوامعی که به‌عنوان به‌شدت آسیب‌پذیر شناسایی شده‌اند، ۳۵۰۰۰ تن از بی‌جاشدگان داخلی ناشی از منازعه در ولایات وردک، نورستان، غور، غزنی، پکتیا و فاریاب قرار دارند. من از تأیید اخیر استراتژی ملی بی‌جاشدگان داخلی از سوی شورای وزیران استقبال می‌کنم و چشم‌به‌راه راه‌اندازی رسمی آن و، مهم‌تر از آن، تطبیق این استراتژی هستم تا راه‌حل‌های جامع و پایدار تضمین گردد.

حتی با افزایش چنین نیازهایی، خطرات برای کسانی که در پی ارائه کمک هستند نیز افزایش می‌یابد. در سال ۲۰۱۳ تاکنون، دفتر هماهنگی امور بشردوستانه ۲۳۷ رویداد علیه کارکنان، تأسیسات و دارایی‌های بشردوستانه را ثبت کرده است که شامل ۳۶ مورد کشته، ۲۴ مورد بازداشت، ۴۶ مورد زخمی و ۷۲ مورد اختطاف می‌باشد. شورای امنیت پیش از این، محکومیت شدید خود را نسبت به دو رویداد به‌ویژه اندوه‌بار در این دوره ابراز کرده است؛ رویدادهایی که در یکی از آن‌ها، به تاریخ ۲۶ نومبر، سه کارمند افغان بخش انکشافی در ولایت ارزگان بر اثر انفجار یک ماین کنترل‌شونده از راه دور کشته شدند و در رویداد دیگر، روز بعد، شش افغان که با مؤسسه فرانسوی اکتد (ACTED) کار می‌کردند، در یک کمین در ولایت فاریاب جان باختند. از این بابت، به نمایندگی از جامعه بشردوستانه در افغانستان، سپاس گزارم.

من به زنان و مردان شجاعی که برای کاهش و جلوگیری از رنج غیرنظامیان تلاش می‌کنند، ادای احترام می‌نمایم و از تمام بازیگران می‌خواهم که بی‌طرفی، عدم جانبداری و استقلال جامعه بشردوستانه را محترم شمرده و از آن صیانت نمایند و به حقوق بین‌الملل و موازین جنگ پایبند باشند.

آقای رئیس،

پایداری اقتصادی و انکشاف اجتماعی عادلانه، زیربنای حاکمیت ملی و ثبات را تشکیل می‌دهد. کاهش در جمع‌آوری عواید، هم‌زمان با آن که افغانستان در مسیر تأمین سهم بیشتری از بودجه ملی خود، از جمله مصارف امنیتی، گام برمی‌دارد، مایه نگرانی است. افزایش تولید عواید، همراه با یک چارچوب نیرومند تنظیمی، برای تقویت اعتماد تمویل‌کنندگان و سرمایه‌گذاران امری ضروری است.

من از اطمینان‌دهی‌های دولت مبنی بر این که قوانین مربوط به مبارزه با پول‌شویی، مبارزه با تمویل تروریسم و مالیات بر ارزش افزوده به‌زودی تصویب خواهد شد، استقبال می‌کنم. همچنان، کارهایی را که از سوی تمویل‌کنندگان و دولت برای روشن‌سازی جریان‌های تمویلی — از جمله همسوسازی کمک‌ها با اولویت‌های ملی — به‌منظور تحقق تعهدات متقابل انجام می‌شود، مورد قدردانی قرار می‌دهم.

تداوم تحرک در دستور کار انکشافی ضروری است تا در سراسر روند گذار سیاسی پیش‌رو، پیوستگی و پیشرفت تضمین گردد. به‌منظور ارزیابی پیشرفت‌ها در چارچوب پاسخ‌گویی متقابل توکیو و تدوین یک دستور کار آینده‌نگر، ترتیبات برگزاری نشست ویژهٔ بورد مشترک هماهنگی و نظارت در تاریخ ۲۹ جنوری سال آینده در حال نهایی‌شدن است.

برخی عرصه‌ها، از جمله انتخابات، شاهد نتایج امیدوارکننده بوده‌اند؛ اما در عرصه‌های دیگر، از جمله تطبیق قانون منع خشونت علیه زنان، تلاش‌های بیشتر مورد نیاز است. گزارش اخیر یوناما نشان می‌دهد که مقامات افغان در جریان سال گذشته موارد بیشتری از خشونت علیه زنان را بر اساس این قانون ثبت کرده‌اند؛ اما میزان پیگرد عدلی و محکومیت‌ها همچنان پایین باقی مانده است. افزایش سطح گزارش‌دهی یک تحول مثبت به‌شمار می‌رود؛ با این حال، این امر باید با ارادهٔ واقعی برای تنفیذ ممنوعیت‌های قانونی در برابر رسوم و شیوه‌های زیان‌بار علیه زنان، از جمله پیگرد عاملان آن، همراه گردد.

یکی دیگر از تعهدات محوری در راستای حفظ و تقویت دستاوردهای دههٔ گذشته، تضمین استقلال، اعتبار و پایداری کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان است. این کمیسیون اخیراً مورد بررسی اعتباربخشی بین‌المللی قرار گرفته و تصمیم رسمی در این زمینه هنوز در انتظار است. از دولت و کمیسیون می‌خواهم تا با همکاری یک‌دیگر، از تطبیق سفارش‌های این بررسی اطمینان حاصل نمایند.

آقای رئیس،

نقش یوناما، و به گونه گسترده تر نقش ملل متحد در افغانستان، ظاهراً به طور وسیع مورد قدردانی قرار دارد.

ضرورت انسجام بیشتر در داخل نظام ملل متحد و افزایش کارآیی ها نیز مورد اذعان قرار گرفته است. کمک ها باید به شیوه ای ارائه گردد که ظرفیت نهادهای افغانستان را برای عرضه خدمات به مردم، مطابق با اولویت های ملی مورد توافق، تقویت و تحکیم نماید. این امر شامل تلاش های هرچه بیشتر یکپارچه در سراسر خانواده ملل متحد در حمایت از رویکردهای جامع برای مقابله با اقتصاد غیرقانونی، و نیز بهبود انسجام در تأمین عدالت و تقویت حاکمیت قانون می گردد.

نقش آینده ملل متحد در افغانستان احتمالاً زمانی به گونه جامع تر مورد بررسی قرار خواهد گرفت که وضاحت بیشتری در مورد پیامدهای گذارهای سیاسی و امنیتی به وجود آید. گذار، بنا بر تعریف خود، دوره ای از تغییرات مدیریت شده است. بنابراین، با در نظر داشت تقویت حاکمیت ملی و رهبری افغان ها، بازنگری و جهت دهی مجدد در مأموریت یوناما امری ضروری خواهد بود.

بدون آن که بخواهم به هیچ وجه مباحث شورای امنیت در مورد مأموریت آینده را پیش داوری نمایم، در این مقطع، تداوم نیاز به یک مأموریت یکپارچه را قابل پیش بینی می دانم؛ مأموریتی که پیرامون عرصه های محوری تنظیم و متمرکز گردد، یعنی: مساعی جمیله در حمایت از روندهای به رهبری افغان ها، رهبری انسجام انکشافی در میان ذی نفعان بین المللی، و نظارت و دادخواهی در زمینه حقوق بشر، از جمله با تمرکز ویژه بر حقوق زنان و کودکان، و نیز مساعدت های بشردوستانه.

از اعضای شورای امنیت بابت بیانیه های روشن شان در مباحث پیشین، که از ثبات در تأمین منابع یوناما در دوسالانه پیش رو حمایت کرده اند، سپاس گزاری می نمایم. بودجه، ناگزیر باید بر مبنای مأموریتی تنظیم گردد که همچنان گسترده و پیچیده باقی مانده است.

به گونه خاص، مایلم بر ارزش حضور ملی این مأموریت، که شبکه ای منحصر به فرد را تشکیل می دهد، تأکید نمایم. دفاتر ساحوی ما، به ویژه برای انجام امور انتخاباتی محول شده در چارچوب مأموریت و نظارت بر وضعیت حقوق بشر، ضروری می باشند. کاهش در تمویل، به احتمال زیاد و با تأسف فراوان، مستلزم مسدود شدن دفاتر بیشتری خواهد بود.

آقای رئیس،

ملل متحد در افغانستان همچنان به مشارکت درازمدت خود در حمایت از نهادهای افغانستان و اولویت‌های ملی این کشور، با هدف ایجاد دولتی باثبات، همه‌شمول و پایدار، متعهد باقی می‌ماند. بار دیگر تأکید می‌نمایم که با وجود تمامی چالش‌هایی که امروز مطرح گردید، پیشرفت در راستای تحقق این اهداف در جریان است.

عناصر اساسی گذار افغانستان در حال هم‌گرایی و انسجام است و تلاش‌ها، به‌گونه‌ی کلی، همچنان در مسیر درست قرار دارد. نکته‌ی کلیدی در این مقطع حساس، تقویت قابلیت پیش‌بینی است. ما باید شکیبایی خود را حفظ نموده و در عزم خویش متزلزل نگردیم؛ و اطمینان حاصل نماییم که تلاش‌های متقابل، همچنان به‌گونه‌ی استوار بر منافع استراتژیک و اهداف نهایی مشترک میان افغان‌ها و جامعه‌ی بین‌المللی متمرکز باقی می‌ماند.

از توجه شما سپاسگزارم.
